

Aquincum

Borús nap volt 2013. szeptember 12-e, de nem csüggedtünk, mert a kedvünk nem engedte. Ezen a napon egy kirándulásra mentünk az osztállyal, melynek színhelye, Budapest.

Azt terveztük, hogy a Csodák palotája után Aquincumba megyünk. Aquincum egy római kori városmaradvány, amely több mint két évezredet vészelt át, a törökök, és osztrákok pusztító munkájának ellenére. Amint beléptünk e történelmi helyre, látni lehetett az ókori építmények talapzatát. Sajnos mielőtt megkezdődött a bemutatás, az osztályt ketté választották. A kísérő mesélt az ókorról, melyről már hallottunk latinórán, de nem lehet az ilyet elégszer hallgatni.

Először egy ház alapzatát néztük meg, majd egy magánfürdőt, melynek padlója mozaikkal volt díszítve. Az idegenvezető mesélt a padlófűtésről, mely elég modern volt ebben a korban. A fürdő után a városközpontba vezetett minket, mely a piac volt. Kis elkülönített részek voltak a „butikok”, melyekben árulták az élelmiszereket, ruhákat. Az ókori rómaiaknak a súlyokat is le kellett mérniük, hogy csalás ne történjen. Mindezek után jött a közös fürdő, amely három, különféle hőmérsékletű medencéből állt, el tudjuk képzelni, hogy hideg, langyos és forró volt a három medence. A bemutatás után egy Kinect nevű játékkonzollal lehetett játszani ásatást vagy harcos képzést.

Aquincum után kezdetét vette egy hosszú, négyórás utazás, mely hangos volt és kimerítő.

A kirándulás tanulmányi szempontból kiváló volt, és csapatépítésből is megállta a helyét.

Vörös Béla, 7. B osztályos tanuló